

зафіксовані 4 листопада 1696 року. Після ретельного дослідження спеціальною церковною комісією було визнано, що причиною цих чудес і зцілень є надприродна Божа сила. Відтоді Маріапівч (первісна назва – Повч) став осередком численних міжнародних паломництв: щороку сюди приходило близько 100 000 прочан, а слава про святе місце ширилася цілою Європою. Згодом ікону перевезли до Відня, столиці тодішньої Австро-Угорської імперії, де її виставили для вшанування в катедральному соборі святого Стефана, де вона перебуває до сьогодні. У Маріапівчі залишилася копія ікони, яка з часом також прославилася численними чудами, зокрема першим чудом, коли з ікони потекли сльози.

У 1715 році Папа Пій VI наділив Маріапівчанську обитель правом Повного відпусту в дні п'яти Богородичних свят. З огляду на значний вплив паломників постала потреба спорудити мурований храм замість дерев'яного. У 1749 році було закладено перший камінь церкви, а в 1756 році відбулося її урочисте посвячення. Після років випробувань храм було відреставровано у 1946 році. У 1948 році Папа Пій XII підніс церкву до гідності Малої базилики, надавши їй відповідні привілеї. Важливою подією в історії базилики став візит Івана Павла II у 1991 році. Численні відпусти за участю багатьох тисяч вірних, а також дари у вигляді золотих і срібних вотивів свідченням того, що Пресвята Богородиця, почитана в Маріапівчанській іконі, вислуховує молитви своїх вірних і випрошує для них у Бога численні ласки.

До 1947 року Маріапівчанський монастир належав до Провінції Святого Миколая на Закарпатті. Після отримання детального звіту про стан Отців Василіян в Угорщині Головна Управа Чину Святого Василя Великого звернулася до Священної Конгрегації Східних Церков із проханням канонічно утворити угорську провінцію. Листом від 19 жовтня 1946 р. Конгрегація доручила Примасу Угорщини, кардиналу Йосифу Міндсенті, провести голосування та від імені Апостольської Столиці проголосити склад Провінційної Управи. Це відбулося 7 березня 1947 р.

У Маріапівчі проходили монаший вишкіл монахи-василіяни кількох національностей. Серед них – Слуга Божий Леон Юліан Ману, ЧСБВ (1883-1958), ієромонах Провінції святих Петра і Павла в Румунії. Після завершення формації о. Леон присвятив себе відновленню монашого життя в Румунії, а також ревному душпастирському служінню серед румунських греко-католиків США. У 2018 році розпочався його беатифікаційний процес.

У 1950 році комуністичний атеїстичний режим заборонив діяльність монастиря в Маріапівчі та інших монастирів в Угорщині, а їхнє майно було націоналізовано. Однак монаше життя ченців Маріапівчанського монастиря тривало як в підпіллі, так і за межами Угорщини. Під час подій 1956 року (1956-os forradalom) троє схоластиків – Йосиф І. Ердеї, Василь М. Ракацький і Степан С. Шкінта – виїхали з країни та згодом заснували василіянський осідок Пречистої Діви Марії Маріапівчанської біля містечка Матаван (штат Нью-Джерсі, США). Від 1971 р. Матаванську монашу спільноту очолював о. Йосиф Ердеї. Василіяни в Матавані активно звершували своє монаше служіння, здійснювали душпастирську працю у навколишніх парафіях, організовували літні табори для молоді та інші духовні й соціальні заходи, особливо дбаючи про почитання «Маріапівчанської Богородиці».

Після розпаду Радянського Союзу василіяни з Угорщини повернулися до своєї Провінції, щоб продовжити служіння вірним і відновити монаше життя в Маріапівчі. У 1990 році між Гайдудорозькою єпархією та Чиним було укладено письмову угоду, яка врегульовувала взаємини між монастирем, парафією та паломницьким центром. У документі наголошено на необхідності забезпечення гармонійного функціонування двох інституцій – митрополії і Провінції. Було також підтверджено право власності Чину на монастир і підтримано повернення монашої спільноти в Маріапівч. Таким чином Отці Василіяни продовжили своє служіння, залишаючись вірними спадкоємцями місії своїх попередників, яким було доручено опіку над цим молитовним місцем.

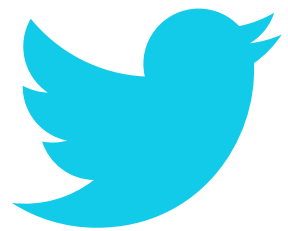
3 грудня 2005 р. кардинал Петер Ердо, Голова Єпископської Конференції Угорщини, як спеціальний посланець Святішого Отця, проголосив храм у Маріапівчі національною святинею. Єпископська Конференція Угорщини попередньо затвердила статут святині, а ще раніше – 6 червня 2005 р. – була укладена угода між Провінцією Святого Стефана в Угорщині в особі Протоігумена о. Ісаака Торока, ЧСБВ, та Гайдудорозькою єпархією в особі єпархіального єпископа Керестеса Шіларда щодо керівництва й управління святинею.

У зв'язку зі зменшенням кількості ченців у 2020 році Головна Управа Василіянського Чину підпорядкувала Провінцію Святого Стефана в Угорщині під опіку Протоігумена Провінції Святого Миколая. З метою зміцнення монашого життя та душпастирського служіння серед угорських греко-католиків до Маріапівчанського монастиря було скеровано кількох ченців, які розпочали вивчення угорської мови, а також культурних й літургійних особливостей місцевої Церкви, щоб якнайповніше служити єдності Чину та всієї Католицької Церкви.

У 2025 році служіння Отців Василіян у Маріапівчі постало перед новими викликами з боку державної влади Угорщини. Без урахування специфіки церковного права та без попереднього повідомлення було надіслано офіційний лист, у якому зазначалося, що монастирський комплекс у Маріапівчі переходить у власність Гайдудорозької архієпархії Угорської греко-католицької Церкви. Підставою для цього рішення стало звернення до державної влади архієпископа-митрополита Петера Фюлепа Кочіша, Глави Угорської Греко-Католицької Церкви.

Попри численні зусилля Настоятелів Чину, спрямовані на збереження права власності, належного вирішення цього питання досягти не вдалося. З огляду на обставини, що склалися, ченці Василіянського Чину Святого Йосафата були змушені залишити свої історичні будівлі та здійснити передачу управління нею новому власникові, що відбулося 30 березня 2026 року. При цьому ченці-василіяни готові повернутися до служіння в Маріапівчі за наявності належних умов для здійснення своєї місії – проповіді Євангелія в Угорській греко-католицькій Церкві згідно з нормами Статуту Василіянського Чину, затвердженим Апостольським Престолом.

Ця справа має вийти за межі церковної суперечки, - експерт про націоналізацію українського монастиря в Угорщині

Угорська влада перейшла останні червоні лінії, націоналізувавши монастир українських отців-василіан у Маріапівчі.

Таку думку **висловив** завідувач кафедри політичних наук УКУ Юрій Підлісний.

"Це є рейдерським захопленням святині й історичних приміщень ЧСВВ, здійснене державною владою країни, члена ЄС. Йдеться не просто про нерухомість. Йдеться про місце молитви, пам'яті, служіння, паломництва і тривалої василіянської присутності", - зазначив Підлісний.

За його словами, рішення угорської влади не відповідає базовим європейським стандартам захисту релігійної свободи, права власності й недискримінації.

"Тому ця справа має вийти за межі церковної суперечки. Виправлення цієї несправедливості повинно стати одним із наріжних каменів українсько-угорських відносин. Якщо уряд Угорщини відмовиться відкликати або переглянути це рішення, Україна повинна вдатися до жорстких дипломатичних кроків: офіційної ноти протесту, виклику угорського посла, винесення питання на рівень Європейського Союзу, Ради Європи, ОБСЄ та Святого Престолу", - підкреслив він.

"Це не конфлікт "за будівлю". Це питання релігійної свободи, права власності, поваги до української церковної спадщини й недопущення переслідування релігійної спільноти, яка історично пов'язана із Закарпаттям, василіянською традицією та в останні роки — з українською василіянською присутністю.

Угорська влада перейшла останні червоні лінії. Чи зроблено це на угоду Москві, чи з ненависті до всього українського, чи через корисний ідіотизм — значення вже не має. Держава, яка під час війни забирає в українсько-пов'язаній релігійній спільноті її історичну святиню, є ворогом", - наголосив Юрій Підлісний.

Нагадаємо, священнослужителі Чину Святого Василя Великого в Маріапівчанському монастирі перебували з 1749 року.

Фото з відкритих джерел

«Аргумент»

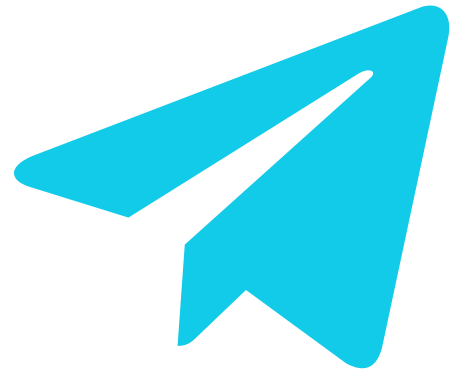
На цю тему:

- **Орбан заявив: "Україна - наш ворог"**

[Share 0](#)

Читайте «Аргумент» в [Facebook](#) и [Twitter](#)

Если вы заметили ошибку, выделите ее мышкой и нажмите **Ctrl+Enter**.

Коментарі

||

| **НОВИНИ ПАРТНЕРІВ**

РЕКЛАМА

ВІДЕО

Про що не можна було жартувати в СРСР

HEAVY SHOT, VAMPIRE, NEMESIS: як «Баба Яга» б'є ок*пантів

Воюєш? Плати більше! 50к за оренду і космічні комісії: як виглядає ринок житла на фронті?

[Головна](#) [Про сайт](#) [Опитування](#)

© 2011 «АРГУМЕНТ»

Републікація матеріалів: для інтернет-видань обов'язковим є пряме гіперпосилання, для друкованих видань - за запитом через електронну пошту. **Посилання або гіперпосилання повинні бути розташовані при використанні тексту - на початку використовуваної інформації, при використанні графічної інформації - безпосередньо під об'єктом запозичення.** При републікації в електронних виданнях у кожному разі використання вставляти гіперпосилання на головну сторінку сайту argumentua.com та на сторінку розміщення відповідного матеріалу. За будь-якого використання матеріалів не допускається зміна оригінального тексту. Скорочення або перекомпонування частин матеріалу допускається, але тільки в тій мірі, якою це не призводить до спотворення його сенсу.

Редакція не несе відповідальності за достовірність рекламних оголошень, розміщених на сайті, а також за вміст веб-сайтів, на які дано гіперпосилання.

Контакт: uargumentum@gmail.com